

Informacja

Papuga Baudina *Calyptorhynchus baudinii*

Samiec (po lewej), samica (po prawej)

Alternatywna nazwa:

Czarna Papuga Baudina lub Długo-dzioba Czarna Papuga. Nazwana na cześć francuskiego odkrywcy/badacza Nicolasa Baudina (1754–1803).

Ochrona gatunku:

Zaliczona do zagrożonych – wymieniona w Liście Numer 1 – ustawa o ochronie przyrody w stanie Zachodniej Australii. Także zaliczona do zagrożonych na podstawie federalnej ustawy o ochronie przyrody, naturalnego środowiska i różnorodności biologicznej w całej Australii.

Raczej rzadko występujące, ale na południowym zachodzie najbardziej liczebne. Głównie w stadach do 300 sztuk, czasami w większych stadach (do 1200) w miejscach spoczynku. Ich liczba zmniejszyła się w ostatnich 50 latach; niski wskaźnik reprodukcji (0.6 pisklęcia rocznie) nie pozwala na zastąpienie liczby ptaków zastrzelonych przez właścicieli sadów.

Opis:

Długość 50–60 cm. Waga 560–770 g.

Górna część dzioba jest węższa i dłuższa niż u papugi Carnaby.

Dorosły samiec: głównie brązowo-czarny, końcówki piór szaro-białe, przypominające wyglądem muszelki; krótkie pióra przy uszach także szaro-białe; biały pasek przy końcu ogona, rozdzielony pośrodku; dziób czarny; naga skóra dookoła oczu o kolorze różowym.

Samica: podobna do samca, z wyjątkiem różnic – kolor krótkich piór przy uszach – jaśniejszy żółto-biały; dziób szarawy z ciemniejszym końcem i szara skóra dookoła oczu.

Śpiew:

Krótkie “łycczer łycczer” i “baniup baniup” nawoływanie w stadzie. Podczas lęgów niski, powtarzający się odgłos “arr” po którym następuje gwizd o wysokim tonie.

Lęgi:

Gniazda w dziuplach drzew Karri, Marri, Wandoo, Tuart and Bullich. Jajka składane w okresie sierpień-grudzień; 1–2 ale tylko jedno pisklę jest wychowywane; tylko samica wysiaduje i opiekuje się pisklęciem.

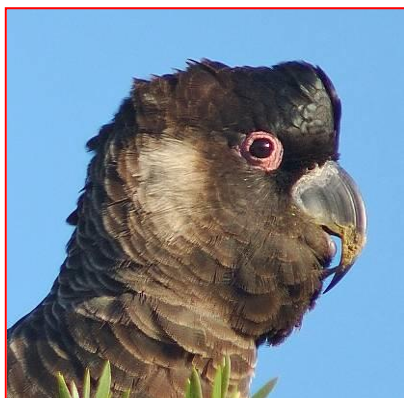
Długość życia: 25–50 lat.

Zasięg występowania:

Występują w południowo-zachodnich wilgotnych i mniej wilgotnych rejonach; na północ do Gidgegannup, wschód do Clackline, Wandering, Quindanning, rzeki Perup, jeziora Muir i rzeki King, a także pomiędzy zachodnim do wschodniego pasie Swan Coastal Plain obejmującym West Midland, Gosnells, Byford, North Dandalup, Yarloop, Wokalup i Bunbury. Można je także spotkać w górzystym rejonie Stirling and Porongurup Ranges i wzdłuż południowego wybrzeża aż do Parku Narodowego Waychinicup. Występują tylko w Zachodniej Australii.

Środowisko i żer:

Południowe lasy eukaliptusowe głównie Jarrah, Marri and Karri. Żerują na nasionach drzew eukaliptusowych, Banksia, Hakea oraz jabłkach i gruszkach. Pożywieniem jest także nektar, pąki kwiatów. Polują też na larwy chrząszczy pod korą uschniętych drzew szukając ich na całej długości od korony drzewa aż do ziemi.

Dorosły samiec

Dorośla samica

Samica papugi Baudin w gnieździe

Zagrożenie dla gatunku:

Wycinka lasów, pożary, zderzenia z pojazdami oraz zdżiczale europejskie pszczoły, które zajmują ich dziuple. W przeszłości były masowo zabijane przez właścicieli sadów owocowych; przypadki strzelania do tych papug zdarzają się w dalszym ciągu chociaż jest to nielegalne.

Przypisy:

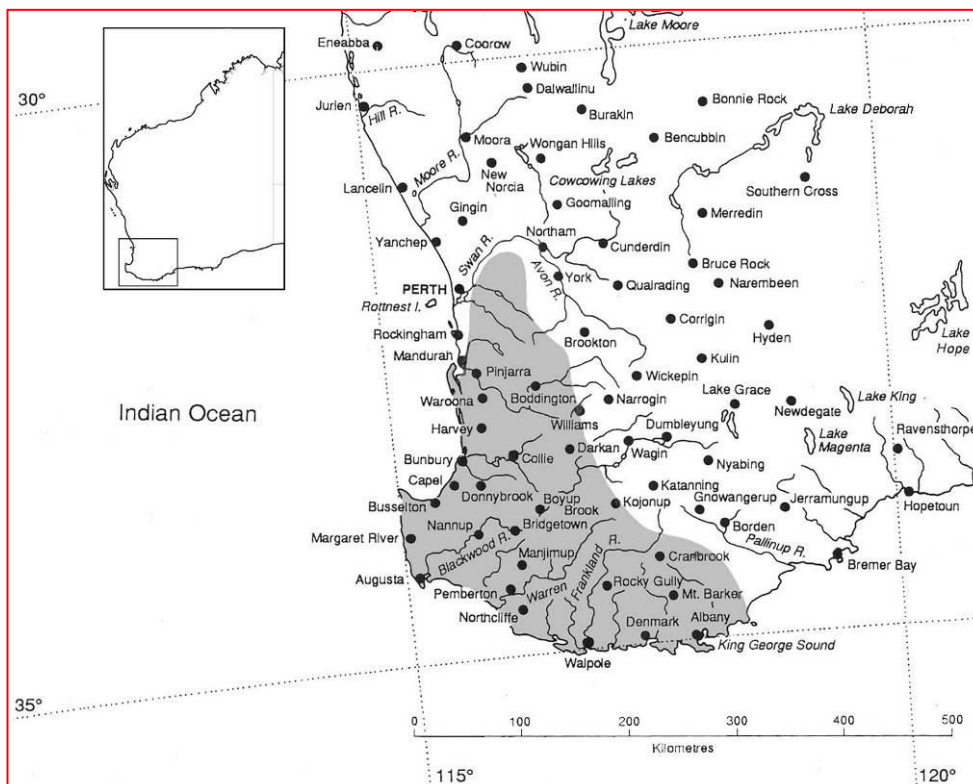
Johnstone, R.E. and Storr, G.M. (1998). *Handbook of Western Australian Birds*. Volume 1 – Non-passerines (Emu to Dollarbird). Western Australian Museum pp. 278–280.

Johnstone, R.E. and Kirkby, T. (2008). Distribution, status, social organisation, movements and conservation of Baudin's Cockatoo (*Calyptorhynchus baudinii*) in South-west Western Australia. *Records of the Western Australian Museum* **25**: 107–118.

Images: Tony Kirkby Layout design: Kim Sarti
Tłumaczyła: Maria Godwich

Żołędzie Marri pogryzione przez papugi Baudin

Obecny zasięg występowania na południowym zachodzie Zachodniej Australii